

FRANCESC PI I MARGALL

Barcelona, 1824 - Madrid, 1901

Polític, advocat, escriptor, periodista i president del Poder Executiu de la Primera República. Se'l considera com un dels intel·lectuals representatius del pensament més avançat de la segona meitat del segle XIX.

El 15 de maig de 1847, després d'acabar els seus estudis de lleis, s'instal·la a Madrid on col·labora en diversos periòdics. Partidari d'un model federal per a l'Estat i contrari a la monarquia, va participar activament en l'oposició a aquesta, per la qual cosa va patir censura, presó i exili.

Després de la Revolución Gloriosa va ser diputat en Corts, on va dirigir el Partido Federal, i ministre de la Gobernación amb Estanislao Figueras. Després de la dimissió d'aquest, les Corts li van elegir president, càrrec que va assumir l'11 de juny de 1873 i des del qual es va enfrontar a la Tercera Guerra Carlista i la Revolución Cantonal, defensant el Proyecto de Constitución Federal de 1873.

Es va veure obligat a dimitir poc més d'un mes després, el 18 de juliol, davant la impossibilitat de desenvolupar la seua labor de govern després de la revuelta del Cantón de Cartagena. Reinstaurada la monarquia, Pi i Margall va continuar la seua labor periodística romanent fidel a les seues conviccions democràtiques, republicanes i federals.

Després d'una vida política molt activa i important en el segle XIX, Francisco Pi i Margall, va morir a la seua casa de Madrid, als setanta-set anys d'edat, el 29 de novembre de 1901.

Font: Wikipedia